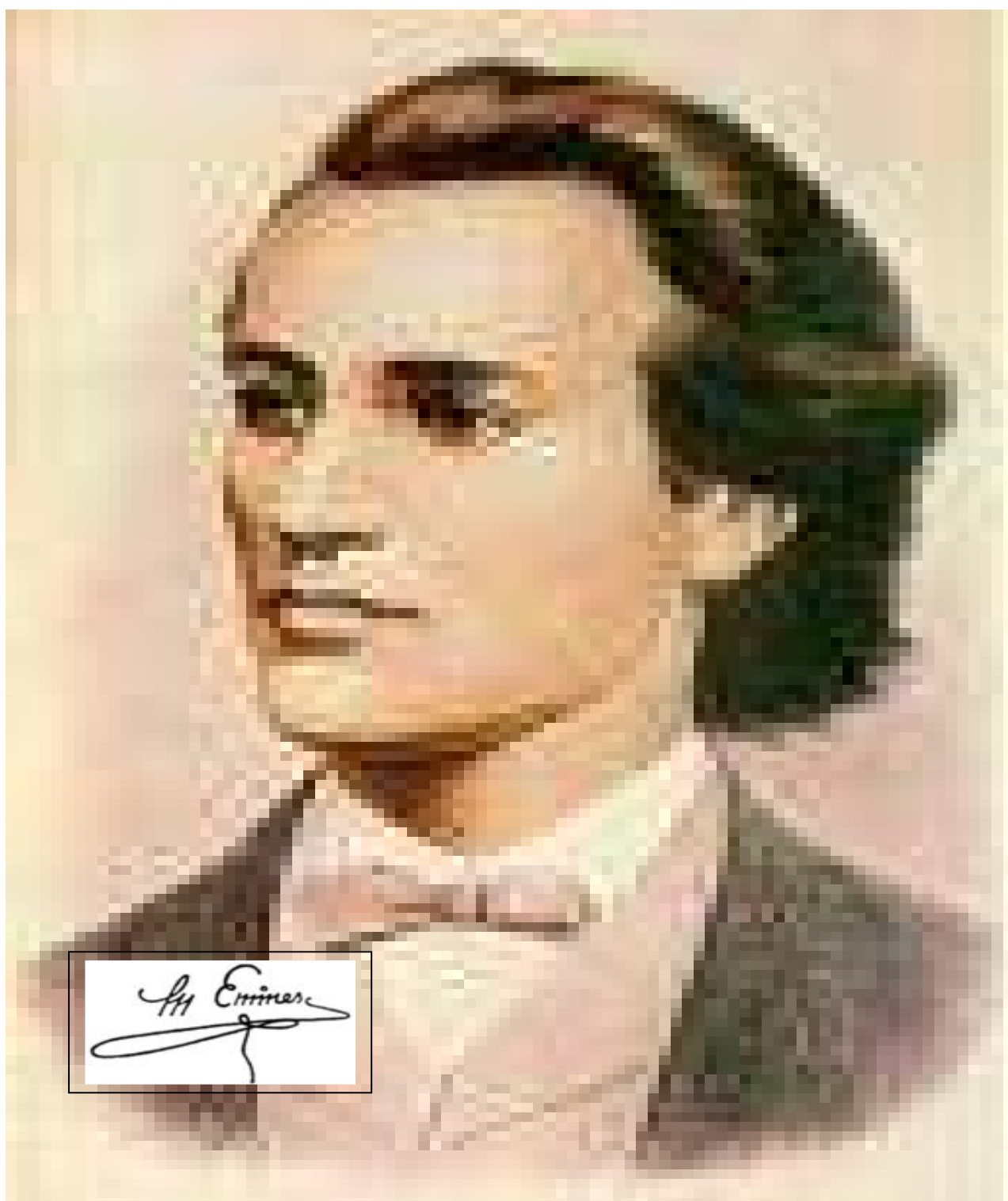
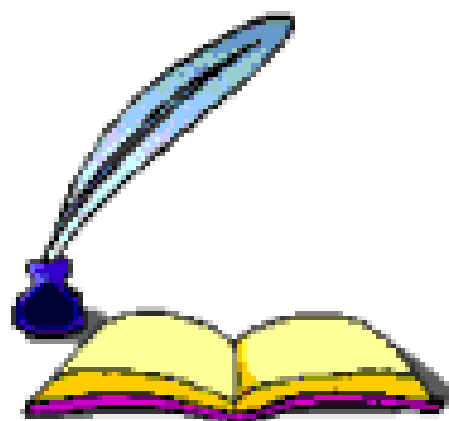

Revista „Pașii copilăriei”

**Școala Butoiu de Jos
Hulubești, Dâmbovița
e-mail:
scoalabutoiudejos@yahoo.com**

Nr. 3, Ianuarie 2009

*Mihai Eminescu
(15 ianuarie 1850 – 15 iunie 1889)*

Mihai Eminescu

Prof. Nenișanu Cristina

Copilăria lui Mihai Eminescu

Al șaptelea copil al lui Gheorghe Eminovici și al Ralucăi, s-a născut la 15 ianuarie 1850, în Botoșani. Copilărește, în primii ani, la Botoșani, din 1856 la Ipotești, unde familia își cumpărase o mică moșie.

Studiile

În 1858 e înscris în clasa a III-a la Național-Hauptshule, școală primară greco-orientală din Cernăuți. În 1860, absolvind clasa a IV-a este elev la "K.K. Orber-Gymnasium" din același oraș, dar în 1862 părăsește școala și se întoarce la Ipotești.

Debuta cu poezia „La mormântul lui Aron Pumnul” într-o broșură din ianuarie 1866 a „învățăcelilor gimnaziști”. În același an debutează în „Familia” (25 februarie/9 martie) cu poezia „de-aș avea...”, salută de Iosif Vulcan, care îi schimbă numele în Eminescu. Urmează „O călătorie în zori” și o traducere, apoi „Din străinătate”, „La Bucovina”, „Speranța” și „Misterele nopții”. Colaborează în continuare la „Familia”.

Între timp este și suflor în trupa lui Iorgu Caragiale sau la Teatrul Național din București.

Tatăl său îl va trimite însă la universitatea din Viena, cu toate că îi lipseau atestatele gimnaziale. Între 1869-1872 audiază cursuri de filozofie, drept, economie politică, limbi române, medicină, citește enorm, mai ales filozofie și științe. Deși își consacră cea mai mare parte lecturilor și creației poetice, participă entuziast la viața studențimii române grupată în societatea „România Jună”, leagă prietenii, publică articole în „Albina” și „Federațiunea” din „Pesta” ori în „Familia”.

Începutul carierei de poet

Încercând o apropiere de cercul junimist, trimite la Iași poezia „Venere” și „Madonă”, care apare în „Convorbiri literare” (15 aprilie 1870). Încurajat de succes, publică „Epigonii” și „Mortua est”(1871), poezii care-i vor servi lui Titu Maiorescu ca argumente ale „direcției noi”. În vara anului 1872 părăsește Viena.

La Iași, citește în ședințele „Junimii” și publică poeziile „Egiptul”, „Înger și demon” și „Floare albastră” precum și nuvela „Sărmanul Dionis”. Convins să-și continue studiile universitare, pleacă la Berlin având asigurarea unei subvenții din partea „Junimii”.

Între 1872-1874 frecventează cursuri de filozofie, istorie antică, drept, medicină, sanscrită, mitologie comparată, geografie. Revine în țară fără a-și lua doctoratul și, între 1874-1876, este pe rând director al Bibliotecii Centrale, profesor la Institutul academic, revizor școlar pentru județele Iași și Vaslui, redactor la „Curierul de Iași”. Din octombrie 1877 este redactor la București, la ziarul conservator „Timpul” (alături de Slavici, care-l chemase, și de I.L. Caragiale) până în vara lui 1883. Sunt anii cei mai fructuoși, dar și de muncă epuizantă încheiată cu instalarea definitivă a bolii care-i marchează tragicul destin. Până la moartea survenită în zorii zilei de 15 iunie 1889, mintea poetului rămâne, cu scurte momente de luciditate dureroasă, confundată în întuneric.

Deosebit de exigent, a publicat puțin în cei 17 ani de activitate literară. În decembrie 1883 apare ediția maiorească (pe copertă:1884) cuprinzând 61 de poezii (plus trei variante la „Mai am un singur dor”) toate publicate sau republicate în „Convorbiri literare” și 17

inedite. Și totuși, opera lui Eminescu este imensă. Ediția monumentală de „Opere” inițiate de Perpessicius, în 1939, ajunsă la al IX-lea volum în 1980, este departe de a fi completă.

Poezia de început se încadrează în contextul liricii romantice pașoptiste. „La Heliade”, „Epigonii”, „Mureșanu” indică opțiunile poetului și concepția mesianică. „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie”, „Horia”, „La Bucovina”, „Din străinătate” transcriu crezul patriotic, dorul și nostalgia meleagurilor copilăriei. Tematica socială e prezentată în „Junii corupți”. Preferința pentru mister, nocturn și meditație se simte în „Misterele nopții”, cum în aceleași tipare se configurează iubirea romantică („Amorul unei marmure”), erotica apropiindu-se de Alecsandri („De-aș avea...”) sau Bolintineanu („O călărire în zori”).

Despre operele lui Mihai Eminescu

Adâncirea poeziei pașoptiste în gândire și viziune, e dovedită de creația de mai târziu și vizibilă încă în cosmologia din „Povestea magului călător în stele”, „Mureșanu” ori în „Înger și demon”, „Cugetările sărmanului Dionis”. Începând cu „Epigonii”, „Melancolie”, „Memento mori” se produce o ruptură, o criză a gândirii romantice: universul este lipsit de sens („Scrisoarea I”), răul sălășluiește pretutindeni în istorie. Eroul este demonic („Demonism”, „Înger și demon”, „Strigoii”), păstrând în secret nostalgia purității și frumuseții pierdute („O, rămâi”, „De ce nu-mi vii), căutând salvare în iubire, poezie și vis. Există în același timp cu viziunea tulburării armoniei, restructurarea universală prin ideea genezei perpetue („Scrisoarea I”, „Luceafărul”), lumina, în ipostaze diferite, captată material (marea, luna, marmura) spiritual (gândirea, iubirea, memoria, deci și istoria), fiind substanța generatoare a lumii. Lirica socială, expresia ei cea mai directă fiind „Împărat și proletar”, include și filonul național („Mureșanu”, „Sarmis”, „Decebal”, „Mușatin și codrul”) sau filozofic („Scrisoarea I”). Erotica în care analizează lucid dragostea („Scrisoarea IV”, „Scrisoarea V”, „Odă”[în metru antic], „Pe lângă plopul fără soț”) are implicații filozofice și sociale. Armonia iubirii e rareori posibilă, ca în „Călin (File de poveste)”.

Idila este protejată de lumea vegetală („Floare albastră”, „Povestea codrului”, „Povestea teiului”). Apare visul de dragoste („Lacul”), chemarea („Dorința”), regretul („Departă sunt de tine...”, „O, rămâi”, „Pe aceeași ulicioară”), nostalgia „eternei dimineți” („De câte ori, iubito”).

Problematica filozofică tradusă alegoric și simbolic, mitologic, natura, erotica pe care le include fac ca „Luceafărul” să fie o sinteză a întregii poezii eminesciene.

Ca și în lirică, asimilarea creatoare a folclorului constituie o trăsătură caracteristică a poeziei („Făt-Frumos din lacrimă”, „Călin Nebunul”, „Fata în grădina de aur”, „Miron și frumoasa fără corp”).

Fragmentele „La curtea cuconului Vasile Creangă” și „Aur, mărire și amor” reconstituie tablouri sociale apropiate de înaintașii pașoptiști.

În alte cazuri, proza romantică e de factură filozofică și reflexivă („Cezara”, „Geniu pustiu”, „Sărmanul Dionis”).

Postumele „Umbra mea” și „Archaeus” sunt înrudite cu ultima nuvelă și încorporate parțial în ea. „Avatarii faraonului Tla” e o nuvelă imaginativă cu reflexe din Schopenhauer, în timp ce schița „La aniversară” e învăluită în puritate și tandrețe.

Ca ziarist, a scris peste 3000 de articole privind diverse aspecte ale vieții contemporane a României.

**„Dacă Eminescu n-ar fi existat” –
expoziție creații plastice**

„Nufăr”

„Lacul” - desene inspirate din poezia lui Eminescu

„Floare albastră”

Eminescu - portret

Povestea codrului

MIHAI EMINESCU

Mare scriitor!
Inimă ce bate pentru țară
Har de poet de la Dumnezeu
Azi și mereu ne regăsim și vibrăm la
versurile sale
Imensă deschidere către frumos.

Eternitatea așternută în versuri
Marele nostru poet, poet nepereche,
român,
Imaginație care valorifică natura,
universul, istoria
Nesfârșit este șirul gândurilor tale,
Etern îți este versul
Scump poet îți mulțumim!
Cartea eternă a unui popor rămâne-n
etern deschisă prin tine
Unul dintre poeții care au dat
nemurire poeziei românești.

*Ceacâru Adelina
Clasa a V-a A*

LUCEAFĂRUL INIMILOR

*Luceafărul pe cer strălucește
Eminescu în literatură devine
strălucire.
Prin versurile sale totul prinde
viață.
Copacii ne-alină cu crengile
plecate,
Izvoarele ne-ndeamnă spre
visare,
O lume de vis, o lume de poezie,
O lume eminesciană, o poezie!*

*Stoian Beatrice
Clasa a V-a A*

UN ARTIST CE A PIERIT IN INFINIT

*Un artist ce a pierit în infinit
Un mare autor subit
Cel ce dădea cândva,
Undeva,
Vieții culoare și o puteai simți pe pielea ta.*

*Marele Eminescu, un poet adevărat
O persoană căreia puteai să îi ceri un sfat.
Miracolele prins-au culoare
Și în grădini, floare cu floare
Se bucurau de această stea.
De miracolul ce se află în ea.
Luceafărul fără sfârșit
Tocmai a răsărit.*

*Barbu Ioana Adriana,
clasa a - VII a B,
Școala Tudor Vladimirescu.*

LUCEAFĂRUL ROMÂNIEI

Sub teiul din Ipotești,
S-au născut multe povești
Povestiri și poezie,
Spuse cu multă mândrie.

De acel mare scriitor,
Eminescu – al tuturor
El în versurile sale
A scris dragoste și jale

Pentru-al său viteaz popor,
În luptă biruitor
Această stea v-a strălucii
Cât omenirea v-a mai fi.

*Petcu Mihaela Diana
Cls. a VII-a B
Școala Tudor Vladimirescu
Îndrumător prof. Safta Alina*

Eminescu

Ce-a fost, ce va fi și-a urzit pe-acest tărâm.
Eminescu-i tresărire,
Dorului de absolut
Eminescu este chipul
Infinitului din noi.
Eminescu este visul,
Infinitul este-n noi.
Eminescu, Eminescu,
Fără el oricare lucru
Și-ar urma cărarea sa, fără faimă fără nume:
Codrule, măria ta,
Lacule ce taina farmeci!
El Moldovei îi e fiul
Și Dunării nepot
L-a adoptat Ardealul
Eminescu-i peste tot !
Eminescu ne unește pe acest meleag străbun,
Într-o lume de poveste
Ce o știe râul, ramul, lacul și izvoarele.
Eminescu este dor,
Dor de sfânta noastră limbă și de bravul popor.

Mai avem un nume sfânt
Eminescu-i România,
Eminescu-i veșnicia.
Totul ce se naște într-un cuvânt,
Dulce și sfânt pe-acest pământ.

Niță Roxana Marina

Clasa: a VII-a B

Școala Tudor Vladimirescu

Îndrumător prof. Safta Alina

ROMÂNI ȘI CREȘTINI

Copilăria este Țara visului,
România văzută prin ochii de copil
E o zână ce-și deschide brațele
spre a-și cuprinde fiii,
Ca un Templu.
Aici creștem și învățăm limba
română.
Lumina din sufletul nostru
E semn că suntem ROMÂNI ȘI
CREȘTINI.

Safta Iustin
Clasa a II-a STEP
Școala Tudor Vladimirescu
învățător Voicu Rodica

Luceafărul

**Luceafărul luminos
E Mihai Eminescu.
Aduce lumină, bucurie.
Este sărbătoare !
E 15 ianuarie!
Cu fiecare vers
Se bucură românul
Și -ntreaga Românie.**

Safta Iustin
Clasa a II-a STEP
Școala Tudor Vladimirescu
Învățător Voicu Rodica

150 de ani de la Unirea Principatelor....

Prof. Tănase Cristina Elena

24 Ianuarie 2009. S-au împlinit 150 de ani de la realizarea primul pas către marele ideal a românilor, Unirea, prin alegerea ca domn în cele două Principate, Țara Românească și Moldova, a colonelului Alexandru Ioan Cuza.

Pentru a marca acest moment, am organizat o serie de activități împreună cu elevii.

Începutul s-a făcut printr-o prezentare power point realizată cu ajutorul videoproiectorului. Prezentarea s-a dorit o trecere în revistă a aspectelor esențiale ale Unirii – necesitatea logică a înfăptuirii ei, generația de oameni de seamă ce și-au adus contribuția la realizarea acestui pas, personalitatea marcantă a Domnului Unirii, Alexandru Ioan Cuza.

Ultimul diapozitiv al prezentării purta titlul „Concurs. File de istorie...”.

Elevii au dovedit că pe parcursul prezentării au manifestat o atenție și receptivitate sporită, că își cunosc istoria națională, oferind răspunsuri corecte la toate întrebările concursului.

Din toată această manifestare nu putea lipsi momentul în care toți cei ce simțim românește să ne prindem în horă și să intonăm, cu mândrie versurile poetului Vasile Alecsandri:

*„Hai să dăm mână cu mână
Cei cu inima română.....”*

Colaj activitate desfășurată în 24 ianuarie 2009

**Prezentare power point
„Unirea Principatelor”**

Imagini din timpul activității

Elevii școlii urmărind prezentarea

24 ianuarie

E sărbătoare
E ziua tuturor românilor!
Ne prindem în horă,
Cântăm imnul sfânt al Unirii,
Unire în cugete și în simțire.
Emoțiile și lacrimile ne aduc împreună
Și într-un glas se-aude în zare:
„Hai să dăm mână cu mână...”
Să ne trăiești scumpă Românie!

Safta Iustin
Clasa a II-a STEP
Școala Tudor Vladimirescu
Învățător Voicu Rodica

CALENDARUL

Vrăjilor, farmecelor de dragoste, ursita și măritiş de peste an

Prof. Tănase Cristina

1 IANUARIE

In noaptea de Sf. Vasile fetele pun punți ca sa viseze pe tânărul ce-1 vor lua in căsătorie. Punțile se fac din rămurele de mar dulce, care sunt construite din doua crăcuțe, și se așează in marginea gârlei sau prin locuri ascunse. De ele se leagă busuioc, o para de argint legata cu un fir de arnici roșu, un inel, o batista și un șir de mărgele. Daca puntea are chidă (bruma) este semn ca fata va lua un bărbat bogat, iar de nu, va fi sărac.

Fetele, in alte părți, pun busuioc la ghizdurile fântânii. Daca a doua zi găsesc busuiocul cu promoroaca pe el, fata se va mărita in acea iarna.

In alta parte fetele scriu doua bilete, unul cu numele fetei și altul cu numele celui ce gândește, ca are s-o ia. Amândouă biletele le pun la culcare sub perna. A doua zi dimineața baga mana sub perna și ia un bilet. Daca nimerește pe cel in care a scris numele băiatului, se va mărita in acel an cu el; daca nu, mai târziu.

O femeie bătrână, fără ca sa fie văzuta de fetele si flăcăii adunați in casa, pune pane, piepteni, sare, cuțite, cărbuni, par sub talgere pe o masa. Apoi ia de mana cate un fecior sau o fata, ce așteaptă in alta odaie și-i duce la masa. Flăcăul sau fata ridica la întâmplare un talger, iar bătrâna le prorocește ursita după obiectul ce-1 va găsi. Daca a găsit sare va fi norocos; daca va găsi pâine, atunci soțul sau soata va fi harnică și bună. Cărbunele înseamnă un soț urat și negru. Cuțitul înseamnă ca viitorul soț sau soție va fi rea de gura. Parul arata ca soții vor fi norocoși la vite. Asta se numește a căuta in vergel.

Se pune o bucata de plumb pe vâtrar sau pe lopățică și se ține-n foc până se topește. Apoi repede se arunca intr-un vas cu apa. Plumbul răcindu-se, ia diferite forme, din care se poate găsi asemănări cu diferiți oameni cunoscuți și presupuși candidați la însurătoare.

Tot așa se face și cu ceara topită, în care se poate ușor cunoaște chipul viitorului soț.

Mai e și alt obicei. Fata, care voiește sa știe dacă se va mărita cursul anului sau in anul viitor ori peste doi ani, trei ani, merge cotețul porcilor sau in grajdul vitelor și dând cu piciorul intr-un porc sau intr-o vita, zice cu glas tare: „hui etimp (anul acesta), hui atimp (anul viitor), hui dincolo deatimp" (al doilea an). Daca porcul grohotește sau vita se mișcă la prima strigare, fata se mărita chiar în câșlegii care vin, iar daca se ridica la a doua sau la a treia strigare atunci se va mărita peste un an sau doi. Iar daca se-ntâmplă sa nu miște deloc, atunci fata mai are sa aștepte.

Fata sau flăcăul cu ochii legați se duce pana la gardul ocolul numărând parii de la 9 pana la 1, adică întors, leagă pe cel numărat unul cu arniciu roș. Dimineața se duce și-l caută și cum va fi parul, va fi și viitorul soț. Daca va fi drept, atunci soțul va fi frumos, mândru și bogat, daca are noduri, va fi bătrân și arțăgos, daca e strâmb, fi urat și pocit.

5 IANUARIE

Fetele mari pun mărgelile, pe care le poarta la gat, pe pragul ca sa treacă preotul peste ele, când vine cu crucea, apoi le iau și le pun la gat, ca sa se mărite curând.

Iau busuioc de la crucea popii și seara, când se culca, pun busuiocul sub perna pe care dorm, ca sa li se arate in vis scrisul

Fetele nemăritate nu mănâncă nimic in ajunul Bobotezei, ca sa noroc, sa se mărite curând și bine.

Fetele și femeile - care au curajul - se duc noaptea sa se scalde, sa fie sănătoase, frumoase și plăcute tot anul.

6 IANUARIE (Boboteaza)

Se repeta aceleași datini ca și la Anul Nou, pentru ca se crede că și in noaptea aceasta, ca și in noaptea Sfântului Vasile, deschide și harul Domnului se revărsa asupra tuturor și toate vrăjile vor împlini.

Daca o fata cade pe gheață pe neștiute, atunci sigur se va mărita repede.

Bibliografie:

Marcel Olinescu – „*Mitologie românească*”, Editura Gramar, București, 2004;

Magia iernii

Fulgii zglobii, amenințatori împânzesc cerul
Aducând cu ei magia sărbătorilor.
Glasuri cristaline se pierd în zare.
Parcă întreaga natură cântă,
Iar sufletele vibrează parcă la chemarea divină.
E sărbătoare!
E sărbătoarea fulgilor de nea!
Mă prind cu ei în dansul lor amețitor
Și spun povești care nu se mai termină.
Povești în care ne regăsim toți.
Împodobirea bradului, colindul, uratul...
Dar, nu e vis!
E magia iernii, a sărbătorilor sufletului,
În care ne regăsim cu iubire toți:
Mici și mari, laolaltă.

Nume: Stoian Beatrice

Clasa a V-a

Școala Tudor Vladimirescu

Târgoviște, Dâmbovița

Îndrumător Safta Alina

Vis de Iarnă

Tu iarnă ne aduci în suflete bucurie,
Tu ne faci să trăim magia sărbătorilor.
Sufletul nostru se deschide să te
primească

Și noi, copiii îți închinăm un imn de
slavă.

Ești visul nostru din toate cel frumos,
Ești cadoul ce-l așteptăm sub brad,
Ești podoaba ce împodobește casele.
Zarea se îmbracă în sfântă sărbătoare.
Totul pare un vis din care nu vrem să ne
trezim,

Și, de aceea, trăim fericiți fiecare clipă
Plină de fericire și lumină divină.

Nume: Vidroiu Gabriel

Clasa a V-a

Școala Tudor Vladimirescu

Târgoviște, Dâmbovița

Îndrumător Safta Alina

Natura-i viața noastră!

Are un suflet mersăzut!

Tu o vei simți!

Ura pentru natură!

Reînvierea ei!

Amicalele îți cântă!

Viața naturii!

Îmbrășați naturii!

Există în sufletul tău!

În inutul naturii!

Însuși ți-o dăruiește!

Îmbrășați de copil!

Geacăru Adelina
Stoian Beatrice
Clasa: a V-a A
Diriginte: D-na Safta Alina

Reflecții, proverbe, maxime, cugetări

„Frumos e omul ...când mintea e
regină.”

A. Mureșanu

„Înainte de a
porunci, învață a te
supune.”

Proverb românesc

„Înțeleptul nu mizează totul pe noroc.”

Proverb englezesc

„Cu omenie a câștiga și cu înțelepciune a vieții lui și a
face bine altora, aceasta e fapta bună”

Gr. Ureche

„Cu timp și răbdare dobândești înțelepciune.”

proverb german

Colectivul de redacție

Prof. Tănase Cristina – coordonator
- tehnoredactare computerizată

Prof. Nenișanu Gheorghe – director

Prof. Nenișanu Cristina

Prof. Safta Alina – Școala Tudor Vladimirescu, Târgoviște

Înv. Voicu Rodica – Școala Tudor Vladimirescu, Târgoviște

Școala Butoiu de Jos

Radu Luminița – clasa a VI-a

Anghel Diana – clasa a VI-a

Costea Mihaela – clasa a VI-a

Iftimie Ileana – clasa a VI-a

Ispas Sorina – clasa a VI-a

Ispas Adriana – clasa a VII-a

Vasile Mirela – clasa a VII-a

Școala Tudor Vladimirescu, Târgoviște

Safta Iustin – clasa a II-a, Step By-Step

Ceacâru Adelina - clasa a V-a

Stoian Beatrice – clasa a V-a

Vidroiu Gabriel – clasa a V-a

Niță Roxana Marina – clasa a VII-a B

Petcu Mihaela Diana – clasa a VII-a B

Barbu Ioana Adriana – clasa a VII-a B